

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Devder Djulieta, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017, în cauza penală privindu-l pe

BOTNARI Ian Petru, *născut la XXX, originar din XXX și domiciliat în XXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.09.2015 – 19.10.2016;

Instanța de apel: 16.11.2016 – 22.03.2017;

Instanța de recurs: 07.06.2017 – 02.08.2017.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 19 octombrie 2016, Botnari I. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 327 alin. (1) Cod penal la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne, pe un termen de 3 ani.

Totodată, s-a dispus încasarea din contul lui Botnari I. în beneficiul Direcției Poliției mun. Chișinău a Inspectoratului General de Poliție prejudiciul în mărime de 5994,21 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, *în fapt*, că Botnari I., fiind numit prin ordinul nr.126 ef. din 19.04.2013 în funcția de șef al Serviciului Urmărire Penală Accidente Rutiere al Secției Coordonare Activități de urmărire penală al Direcției de Poliție a mun. Chișinău a IGP al MAI, fiind persoană publică, avînd în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în conformitate cu sarcinile funcției prevăzute în fișa postului și în conformitate cu Legea privind combaterea corupției și protecționismului nr.900-XIII din 27.06.1996, acceptînd benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de

serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, a folosit intenționat situația sa de serviciu, în interes material și personal, fapt ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, în următoarele circumstanțe:

La 24 martie 2014 și la 20 februarie 2015, în temeiul Ordinului nr.25 a șefului Direcției de Poliție a mun. Chișinău a IGP al MAI, după Serviciul Urmărire Penală Accidente Rutiere al Secției Coordonare Activități de urmărire penală al Direcției de Poliție a mun. Chișinău a fost întărit automobilul de serviciu de model „Opel Astra”, cu n/î XXX.

În vederea exercitării atribuțiilor de serviciu, lunar, pe cardul cu nr. XXX, pentru alimentarea automobilului de serviciu vizat, responsabil de care este conducătorul subdiviziunii nominalizate, căpitanul de poliție Botnari I., erau transferate mijloace bănești echivalente cu 159,58 litri de combustibil, fapt confirmat prin înscrisurile din fișele de distribuire și foile de parcurs.

Însă, Botnari I., în perioada ianuarie - februarie 2015, folosind situația sa de serviciu în interes personal, prin utilizarea pentru sine a bunurilor publice încredințate în administrare pentru realizarea atribuțiilor de serviciu și în interes material, prin consumarea bunurilor materiale încredințate în administrare pentru realizarea atribuțiilor de serviciu fără a achita contravaloarea acestora, a utilizat o parte din banii transferați pe cardul cu nr. XXX, și anume suma de 5994,21 lei pentru procurarea combustibilului pentru alte automobile, decât cel de serviciu.

Ulterior, întru ascunderea urmelor infracționale, Botnari I. a indicat denaturat în foile de parcurs seria XXX din 01.01.2015 și seria XXX din 01.02.2015, precum că cantitatea de combustibil primită a fost decontată în întregime, cu indicarea în acestea a faptului că acest combustibil a fost utilizat pentru alimentarea automobilului de serviciu cu n/î XXX, deși automobilul menționat nu a fost utilizat de fapt în perioada ianuarie-martie 2015, acesta fiind parcat în ograda Direcției de Poliție a mun. Chișinău a IGP, str. Tighina 6, deoarece acesta avea defecțiuni tehnice.

Prin urmare, folosind situația de serviciu în interes material și personal, Botnari I. a cauzat bugetului de stat, reprezentat prin persoana juridică de drept public - IGP al MAI, daune considerabile în sumă totală de 5994,21 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, adică *folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu în interes material ori în alte interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, în termenul și modul prevăzut de art. 402-403 Cod de procedură penală, a fost contestată cu apel de către avocatul Petcu D. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și dispunerea achitării lui Botnari I., deoarece fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod de procedură penală.

În motivarea apelului, avocatul a indicat că, prima instanță la soluționarea cauzei date, a apreciat eronat toate circumstanțele importante pentru justa soluționare a acesteia și nu a ținut seama de poziția și argumentele invocate de partea apărării. Faptele incriminate inculpatului vin în contradicție cu cele relatate de martorii audiați în cadrul ședințelor de judecată, și anume a lui Patranac L., Chițan Iu., Borș V., Furculiță D., ultimul a menționat că nu este posibil de alimentat un alt automobil, decât cel indicat pe cardul de combustibil eliberat de Lukoil, deoarece colaboratorii agentului economic mereu verifică corespunderea numărului de înmatriculare a mașinii alimentate cu cel ce este indicat pe card, fapt confirmat prin declarațiile reprezentantului companiei Lukoil, Șandrovski N., cât și prin Regulamentul intern al companiei „Lukoil” SRL, mai mult ca atât că martorul Șandrovski N. a declarat că nu au existat careva sesizări din partea Ministerului Afacerilor Interne sau altor subdiviziuni ale acestuia, referitor la cet. Botnari I. privind alimentarea necorespunzătoare a automobilelor cu cardul în perioada ianuarie-martie 2015.

Apelantul a mai notat că declarațiile martorului Bistieru Al., urmează a fi apreciate critic, deoarece acesta deține în cadru Direcției de Poliție mun. Chișinău, funcția de șef al Serviciului Logistică, și nu are de unde cunoaște faptul dacă se pot alimenta alte automobile cu cardul Lukoil decât cele ale căror numere sunt marcate pe card. La fel, avocatul a menționat că mărimea prejudiciului suportat de către Direcția de Poliție mun. Chișinău, care i se impută inculpatului, nu constituie daune în proporții considerabile.

Prin urmare, în opinia părții apărării acțiunile inculpatului urmau să fie calificate conform art. 312 Cod Contravențional, sau după caz, în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, în dependență de mărimea prejudiciului cauzat.

Mai mult, apărătorul a specificat că prima instanță a transcris în sentință declarațiile inculpatului, părții vătămate, a martorilor acuzării și apărării, fără a le da o apreciere critică sau pozitivă, ceea ce contravine prevederilor din art. 394 Cod de procedură penală, mai mult că nu a dat nici o apreciere alegațiilor apărătorului expuse atât în cadrul dezbaterilor judiciare, cât și în concluziile scrise și anexate la materialele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017 a fost admis apelul declarat de avocatul Petcu D. în numele inculpatului, cu casarea integrală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care s-a dispus achitarea în privința lui Botnari I., în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, din motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

5. În partea descriptivă a deciziei s-a menționat că, de către organul de urmărire penală, Botnari I. a fost învinuit de aceea că, în perioada ianuarie - februarie 2015, folosind situația sa de serviciu, în interes personal, prin utilizarea pentru sine a bunurilor publice încredințate în administrare pentru realizarea atribuțiilor de serviciu și în interes material, fără a achita contravaloarea acestora, a utilizat o parte din banii transferați pe cardul cu nr. XXX în sumă de 5994,21 lei pentru procurarea combustibilului pentru alte automobile, decât cel de serviciu.

Astfel, instanța a specificat că procurorul l-a învinuit pe Botnari I. de aceea că folosind situația de serviciu în interes material și personal, a cauzat bugetului de stat

reprezentat prin persoana juridică de drept public - Inspectoratul General de Poliție al MAI, daune considerabile în sumă totală de 5994,21 lei, prin ce ar fi comis infracțiunea prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal.

Însă, verificând probatoriu administrat, instanța de apel a conchis asupra faptului că probele date nu demonstrează existența elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate lui Botnari I. prin actul de sesizare a instanței. În acest context, s-a remarcat că obiectul juridic special al infracțiunii de abuz de serviciu îl formează relațiile sociale cu privire la buna funcționare a activității de serviciu în sectorul public, care presupune îndeplinirea obligațiilor de serviciu în mod corect, fără abuzuri, cu respectarea intereselor publice, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice.

Așadar, la acest capitol, instanța a considerat că nu a fost întrunit obiectul juridic special al infracțiunii de abuz de serviciu, în situația în care probele nu demonstrează într-un careva mod atentarea din partea lui Botnari I. la valorile sociale privind buna funcționare a activității de serviciu în sectorul public, iar sentința este una formală, lipsind o analiză amplă și obiectivă a tuturor probelor în ansamblu.

Instanța de apel a reiterat că din declarațiile martorilor audiați pe parcursul cercetării judecătorești, s-a constatat cu certitudine că automobilul de model „Opel Astra”, cu n/î XXX, a fost întărit, conform ordinului nr. 25 al Direcției de Poliție mun. Chișinău, pentru folosire în serviciu lui Botnari I.

În acest scop, Botnari I. a relatat că automobilul dat a fost folosit de către dînsul în scop de serviciu, în cadrul deplasării la fața locului pentru investigarea accidentelor rutiere grave, cît și pentru a transporta dosare la procuratură, precum și în alte instituții unde era necesară deplasarea.

Instanța de apel a considerat că nu s-a adevărit acțiunea de folosire intenționată a situației de serviciu de către Botnari I. pentru alimentarea altui automobil prin intermediul cardului de alimentare cu combustibil nr. 77601600058660179, decît a automobilului de serviciu, avînd în vedere și faptul că, din declarațiile martorului Bistieru Al. reiese clar că cardul vizat nu putea fi folosit de către o altă persoană pentru alimentarea unui alt automobil, cu atît mai mult că pe card era imprimat numărul de înmatriculare al automobilului „Opel Astra” XXX.

De asemenea, instanța de apel a reținut că prin folosirea situației de serviciu se înțelege comiterea unor acțiuni sau inacțiuni care decurg din atribuțiile de serviciu ale făptuitorului și care sunt în limitele competenței sale de serviciu, însă nu intră sub incidența noțiunii de comitere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor de serviciu atribuite prin lege. În art. 15 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr. 90 din 25 aprilie 2008, au fost enumerate faptele de comportament corupțional al persoanelor care cad sub incidența acestei legi, iar rezumînd totalitatea abaterilor prevăzute de legea nominalizată, instanța de apel a menționat că nu s-au constatat careva abateri în acțiunile lui Botnari I. din rîndul celor expuse în art. 15 din lege atîta timp cît nu s-a constatat faptul că automobilul de serviciu

cu n/î XXX, întărit după Botnari I., nu ar fi fost folosit de către ultimul și se afla în permanență pe teritoriul Direcției de Poliție mun. Chișinău.

Respectiv, instanța de apel a constatat că, în speța dată, s-au confirmat declarațiile inculpatului Botnari I., care a afirmat că automobilul cu n/î XXX, era folosit de către acesta pentru deplasări în interes de serviciu, fapt relevat și prin declarațiile martorului Borș V., din care rezultă clar că automobilul de serviciu deseori ieșea de pe teritoriul Direcției de Poliție mun. Chișinău, iar un careva registru de intrări-ieșiri de pe teritoriul Direcției nu este ținut.

Cele relatate de către Botnari I., sunt confirmate și prin declarațiile date de martorul Gribincea N., care a susținut că automobilul de modelul „Opel Astra” cu n/î XXX, era în stare funcțională bună, totodată a fost efectuat și un control al spidometrului vehiculului dat și a stării exterioare și funcționale a acestuia.

În opinia instanței de apel urmează a fi apreciat critic procesul-verbal de examinare a documentelor din 06 august 2015, conform căruia a fost cercetat Registrul de primire-predare al serviciului la postul de pază și control-acces al Direcției de Poliție mun. Chișinău, întrucât Registrul vizat are menirea de pază și acces pe teritoriul Direcției de Poliție mun. Chișinău, însă în acesta nu se conțin careva date cu privire la intrările și ieșirile de pe teritoriul Direcției.

Mai mult ca atât, Botnari I., cât și martorii audiați în ședința de judecată a instanței de fond au susținut că pe teritoriul Direcției de Poliție mun. Chișinău, este cameră de supraveghere video, însă organul de urmărire penală nu a întreprins careva acțiuni în vederea ridicării înregistrărilor video pentru a confirma/infirma ieșirea/intrarea automobilului de modelul „Opel Astra”, cu n/î XXX, pe teritoriul Direcției de Poliție mun. Chișinău.

Instanța de apel a apreciat critic și o altă probă administrată la caz, și anume raportul de expertiză nr. 962/15 din 22 iunie 2015, conform căruia pe elementele componente ale tabloului de bord al automobilului de modelul „Opel Astra” cu n/î XXX, sunt prezente semne materiale care atestă faptul că după asamblarea de fabrică, tabloul de bord (cu indicatorul de viteză) a fost demontat și îndepărtat de la caroseria autoturismului de mai multe ori și efectuate manipulări asupra prizei de recepție ale indicatorului de viteză. Din specificul constructiv al indicatorului de viteză examinat reiese că, la demontarea tabloului de bord de la caroseria autoturismului asupra indicatorului de viteză pot fi efectuate manipulări în scopul modificării indicațiilor dispozitivului de totalizare a kilometrajului total parcurs (atât în scopul majorării indicațiilor, cât și în scopul micșorării kilometrajului total parcurs). *La etapa actuală de dezvoltare a științei criminalistice, perioada când au fost efectuate manipulări asupra indicatorului de viteză, menționat sus, nu poate fi stabilită cu certitudine.*

În această ordine de idei, s-a apreciat că raportul de expertiză vizat, nu indică corect și clar în care anume perioadă au fost efectuate schimbările vitezometrului automobilului de modelul „Opel Astra” cu n/î XXX, ci doar specifică că aceste manipulări au fost efectuate, iar în contextul art. 8 Cod de procedură penală, această probă nu poate fi pusă

la baza învinuirii înaintate lui Botnari I., orice dubiu în probarea vinovăției fiind interpretat în favoarea inculpatului.

În continuare, instanța de apel a consemnat și faptul că indiferent de forma prin care se poate exprima folosirea situației de serviciu, esențial este ca în procesul de calificare a infracțiunii în urma analizei tuturor normelor care circumstanțiază statutul juridic al făptuitorului să se stabilească că acțiunea sau inacțiunea făptuitorului decurge din atribuțiile de serviciu ale acestuia, că această acțiune sau inacțiune este în limitele competenței sale de serviciu.

Infracțiunea prevăzută de art. 327 Cod penal este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul survenirii daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite prin lege ale persoanelor fizice și juridice. Prin daune în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice se înțelege vătămarea ușoară sau medie a integrității corporale sau a sănătății; leziunile corporale care nu implică un prejudiciu pentru sănătate, sau daunele materiale care nu ating proporțiile mari.

În contextul expus, instanța de apel a menționat că nu poate fi reținut în speța dată cauzarea de daune în proporții considerabile, așa cum se invocă în învinuirea înaintată lui Botnari I., atâta timp cât nu a fost demonstrat faptul că combustibilul în cantitate de 159,58 litri, la prețul de 5994,21 lei, ar fi fost alimentat la un alt automobil decât cel de model „Opel Astra”, cu n/î XXX, or învinuirea la acest capitol este bazată doar pe presupuneri formale, fără a fi demonstrată prin careva probe incontestabile.

De asemenea, s-a reținut că latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 327 Cod penal, se caracterizează prin intenție directă sau indirectă, iar motivul infracțiunii se exprimă prin interes material, sau prin alte interese personale, fapt care de asemenea nu și-a găsit confirmarea, atâta timp cât calificativul dat nu a fost unul de bază al învinuirii înaintate lui Botnari I., iar în cele din urmă interesul material urma a fi manifestat prin intenția de îmbogățire drept urmare a folosirii situației de serviciu, situație ce lipsește în acest caz.

În atare circumstanțe, instanța de apel a constatat cu certitudine că nu s-a constatat prin careva probe verosimile și concludente, în primul rînd alimentarea altui automobil decât cel indicat pe cardul repartizat lui Botnari I., iar în al doilea rînd nu a fost demonstrat nemijlocit caracterul considerabil al daunelor cauzate prin pretinsa infracțiune, fapt care determină lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal.

6. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel, procurorul contestă cu recurs ordinar decizia și solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței de condamnare în privința lui Botnari I.

Temei pentru declararea recursului ordinar este invocat art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează expres că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului, pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de apel, în cazurile cînd

hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției este expusă neclar.

Recurentul menționează că, în dispoziția art. 327 alin.(1) Cod penal, legiuitorul a stabilit că folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, în interes material ori în alte interese personale dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice publice, este pasibilă răspunderii penale.

De asemenea, reunite sub denumirea marginală de abuz de serviciu pot fi considerate și acțiunile de folosire ilicită în interese proprii a bunurilor publice, inclusiv gestionarea acestor bunuri contrar destinației lor, fapte care se regăsesc în învinuirea incriminată lui Botnari I.

Or, indiferent de forma sub care se poate exprima folosirea situației de serviciu, esențial este că, în procesul de calificare a infracțiunii să se stabilească că acțiunea sau inacțiunea făptuitorului decurge din atribuțiile sale de serviciu și că această acțiune sau inacțiune este în limitele competenței sale de serviciu.

În opinia procurorului, Botnari I., fiind persoană publică, având în virtutea acestei funcții drepturi și obligații prevăzute în fișa postului și în conformitate cu Legea privind combaterea corupției și protecționismului nr.900-XIII din 27.06.1996, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, a folosit intenționat situația sa de serviciu, în interes material și personal, fapt ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.

Recurentul consideră că este cert faptul că *Botnari I. era obligat să folosească bunurile ce aparțineau autorității publice numai în scopul desfășurării activităților aferente funcției publice deținute, inclusiv să asigure folosirea eficientă și conform destinației a bunurilor publice încredințate în administrare*, însă inculpatul în perioada ianuarie - februarie 2015 folosind situația sa de serviciu în interes personal și în interes material, prin consumarea bunurilor materiale, a utilizat o parte din banii transferați pe cardul cu numărul XXX, și anume suma de 5994,21 lei pentru procurarea combustibilului pentru alte automobile decât cel de serviciu.

Nu suportă critică argumentele instanței de apel care invocă că, nu a fost adevărită acțiunea de folosire intenționată a situației de serviciu de către Botnari I., atîta timp cît nu s-a constatat că automobilul de serviciu cu n/î XXX, nu ar fi fost folosit de către ultimul și se afla în permanență pe teritoriul Direcției de Poliție mun. Chișinău, or din declarațiile martorului Bistieru Al. se desprinde că automobilul nominalizat, conform ordinului nr.25 din 20.02.2015 a fost întărit după SCAUP, anterior conform ordinului nr.25 din 24.03.2014 a fost întărit după Botnari I. și Jardan I.

Cartela de combustibil și actele automobilului în cauză se aflau la Botnari I., pe cartelă respectivă la data de 01 a fiecărei luni se suplinea contul cu aproximativ 160 litri de benzină, în sumă de 2795,2 lei. Începînd cu luna ianuarie 2015 pînă în aprilie 2015 automobilul de serviciu cu n/î. XXX nu a părăsit teritoriul DP mun. Chișinău, doar în

luna aprilie a avut cîteva deplasări Botnari I. La finele fiecărei luni, Botnari I. prezenta foaia de parcurs a automobilului în cauză, completată pe fiecare zi, cu semnăturile lui, precum că a consumat combustibilul ce i se repartiza.

Mai mult, din probele administrate la caz se constată că Botnari I., întru ascunderea urmelor infracționale, a indicat denaturat în foile de parcurs cu seria XXX din 01.01.2015 și cu seria XXX din 01.02.2015, precum că cantitatea de combustibil primită a fost decontată în întregime, cu indicarea în acestea a faptului că acest combustibil a fost utilizat pentru alimentarea automobilului de serviciu cu n/î XXX, asta deși automobilul menționat după cum reiese și din declarațiile martorului Bistieru Al., nu a fost utilizat de fapt în perioada ianuarie-martie 2015, acesta fiind parcat în ograda Direcției de Poliție a mun. Chișinău a IGP al MAI din mun. Chișinău, str. Tighina 6, deoarece avea defecțiuni tehnice.

Astfel, Botnari I. la momentul comiterii faptei infracționale imputate, avea calitatea specială de persoană publică, potrivit art.123 alin.(2) Cod penal, deținând funcția de șef al serviciului Urmărire Penală Accidente Rutiere al Secției Coordonare Activități de urmărire penală al Direcției de Poliție a mun. Chișinău a IGP al MAI.

Respectiv, în opinia procurorului, Botnari I. a realizat latura obiectivă a infracțiunii de abuz de serviciu prin folosirea situației de serviciu în interes material și personal, fapt prin ce a cauzat daune considerabile în sumă totală de 5994,21 lei bugetului de stat.

De asemenea, Botnari I. a comis infracțiunea incriminată cu vinovăție, exprimată prin intenție directă, acesta urmărind scopul obținerii unui câștig material.

În această ordine de idei, partea acuzării consideră că vinovăția lui Botnari I., în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin.(1) Cod penal, a fost dovedită pe deplin, iar instanța de apel eronat și tendențios a statuat asupra oportunității achitării inculpatului, fapt ce denotă că o asemenea hotărîre nu poate fi menținută și urmează a fi casată.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, avocatul Petcu D. acționînd în numele persoanei achitate Botnari I. a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de procuror menționînd că alegațiile recurentului sunt neîntemeiate, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror, în baza materialelor din dosar și raportat la criticele formulate de acesta, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului, pentru considerentele ce urmează.

În drept, soluția de inadmisibilitate a recursului dat se întemeiază pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

Potrivit cererii de recurs declarate de procuror, Colegiul constată că acesta pledează pentru casarea deciziei instanței de apel, din motiv că ultima a admis erorile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în particular se invocă că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției este expusă neclar.

Pe de altă parte, recurentul susține că instanța de apel, nu a apreciat la justa valoare probele administrate în cauză, care în opinia procurorului confirmă vinovăția lui Botnari I. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal.

Verificînd materialele dosarului raportat la criticile recurentului, Colegiul penal conchide că erorile semnalate nu sunt subsecvente cauzei și sunt invocate neîntemeiat de titularul cererii de recurs, iar la baza acestor statuări se expun următoarele raționamente.

În primul rând, instanța de recurs ține să remarce că, la această etapă a procedurilor nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decît cea constatată de instanța ierarhic inferioară. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea soluției de achitare adoptată în privința lui Botnari I., învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal.

Totodată, nu este lipsit de relevanță faptul că în cadrul procesului penal evident că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cît și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce urmează a fi dată în urma acestei activități. Însă, în pofida acestui fapt, instanța de recurs reiterează că nemijlocit chestiunea de apreciere a probelor și temeinicia faptelor dovedite de ele, nu este obiect de cercetare la etapa judecării cauzei în procedura de recurs.

Respectiv, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinenței și concludenței, fapt ce a făcut ca concluzia despre nevinovăția lui Botnari I. de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, să fie una legală și întemeiată.

Prin urmare, instanța de apel just a soluționat cauza deferită judecării, examinînd toate probele în ansamblu, unele probe fiind corect critic apreciate, iar altele acceptate. Tot aici, Colegiul penal amintește că la aprecierea probelor judecării sunt independenți, nefiind legați de opinia părților la proces, iar dezacordul unei părți cu modul de apreciere a probelor nu echivalează cu o eroare de drept ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de judecătorești. Mai mult, instanța de recurs remarcă că, la caz, nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor cercetate de aceasta.

La fel, se consideră neîntemeiate criticile procurorului vizavi de faptul că hotărîrea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Or, din decizia recurată se constată că aceasta cuprinde o motivare amplă și bine argumentată pe

marginea tuturor aspectelor relevante acestei cauze. În decizie este reflectată starea de fapt și sunt analizate circumstanțele de drept, care denotă cu certitudine că soluția de achitare în privința lui Botnari I. este una corectă și legală, urmînd a fi menținută de instanța de recurs.

În vederea continuării expunerii de raționamente care au stat la baza soluției de inadmisibilitate a prezentului recurs, Colegiul reiterează că Botnari I. a fost pus sub învinuire, în esență, pentru faptul că, fiind o persoană publică și avînd în virtutea funcției deținute drepturi și obligații a folosit intenționat situația sa de serviciu, în interes material și personal, fapt ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, în particular lui i se incriminează că a utilizat cardul de alimentare cu combustibil a automobilului de serviciu în alte scopuri personale, prejudiciind cu 5994,21 lei autoritatea publică în care activa.

Față de baza factologică ce precede, urmează de punctat că, pentru a reține în sarcina lui Botnari I. comiterea infracțiunii de abuz de serviciu, procurorul trebuia să demonstreze indubitabil că acesta a folosit intenționat situația sa de serviciu, în interes material ori în alte interese personale și a cauzat daune în proporții considerabile intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice publice, adică în acțiunile acestuia urmau a fi constatate toate cele patru elemente obligatorii ale componenței de infracțiuni de abuz de serviciu: obiectul infracțiunii, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

La caz, corect instanța de apel a menționat că: „... probele nu demonstrează existența elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate lui Botnari I.”

În același sens, just s-a consemnat în decizia instanței de apel despre faptul că latura subiectivă a infracțiunii de abuz de serviciu include trei semne și anume: fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea sau inacțiunea de folosire a situației de serviciu; urmările prejudiciabile survenite și legătura causală dintre acestea.

Însă, în speța dată, după cum corect a apreciat și instanța de apel, nu s-a confirmat prin careva probe certe că, prin intermediul cardului de alimentare cu combustibil nr. 77601600058660179, Botnari I. ar fi alimentat un alt automobil decît cel de serviciu, or din declarațiile martorilor: Bistieru Al., Borș V., Gribincea N., Chițan Iu., Furculiță D., Șandrovski N. și Patranac L., se constată cu certitudine că cardul nominalizat nu putea fi folosit de către o altă persoană pentru alimentarea unui alt automobil decît cel cu numărul de înmatriculare imprimat nemijlocit pe cardul dat.

Mai mult, pe lîngă cele consemnate supra, urmează de evidențiat și faptul că martorul Șandrovski N. a declarat că, în cazul în care operatorul stației PECO constată că, de către deținătorul cardului se solicită alimentarea unui alt automobil cu un alt număr de înmatriculare decît cel indicat pe cardul respectiv, acesta imediat reclamă încălcarea dată, însă careva reclamații în privința lui Botnari I. referitor la utilizarea necorespunzătoare a cardului de alimentare cu combustibil nu au parvenit.

În continuare, în opinia instanței de recurs, just s-a apreciat de instanța de apel și faptul că sunt contradictorii declarațiile martorilor Gribincea N. și Bistieru Al. în partea ce ține de spusele acestora precum că automobilul de model „Opel Astra”, cu n/î XXX, în perioada a 3-4 luni ale anului 2015, nu ar fi ieșit de pe teritoriul Direcției de Poliție mun.

Chișinău, or aceste declarații se combat cu cele relatate atât de Botnari I., cât și de martorii: Borș V., Patranac L., Chițan Iu. și Furculiță D., care au afirmat că automobilul dat a fost folosit în această perioadă nemijlocit pentru ieșirile la fața locului precum și alte deplasări de serviciu.

În plus, Colegiul consideră importantă remarca instanței de apel despre faptul că Direcția de Poliție a mun. Chișinău nu duce un Registru de intrare-ieșire a automobilelor de pe teritoriul său, pe de altă parte pe teritoriul acesteia există camere de supraveghere video, care în opinia instanței ar fi demonstrat cu certitudine faptul părăsirii sau staționării automobilului de serviciu din gestiunea lui Botnari I., a teritoriului Direcției menționate, pe perioada primelor luni ale anului 2015.

Însă, organul de urmărire penală nu a întreprins careva măsuri în vederea ridicării înregistrărilor video pentru a confirma/infirma ieșirea sau intrarea automobilului de model „Opel Astra” cu n/î XXX de pe teritoriul Direcției de Poliție mun. Chișinău.

Or, este necesar de reținut că în cadrul cercetării judecătorești se administrează probe pentru lămurirea faptelor și împrejurărilor cauzei sub toate aspectele în condiții de nemijlocire, publicitate și contradictorialitate.

Principala problemă pusă în discuție pe o cauză penală este vinovăția persoanei trimisă în judecată în raport cu faptele pentru care aceasta este acuzată. În cauza de față problema vinovăției este determinată de existența sau inexistența săvârșirii faptei de către inculpat în circumstanțele descrise în rechizitoriu. Pe tot parcursul judecării acestei cauze Botnari I. nu și-a recunoscut vina, pledînd pentru nevinovăția sa și solicitînd achitarea, dat fiind că nu a comis infracțiunea de abuz de serviciu.

În acest context, amintim că, în conformitate cu art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului, iar vinovăția persoanei trebuie să fie dovedită în modul prevăzut de legea procesual-penală, prin mecanismele prescrise de cod. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

În continuare, Colegiul menționează că, în speță, nu există careva probe indubitabile întru confirmarea vinovăției lui Botnari I. de cele imputate în actul de sesizarea a instanței. Respectiv, corect instanța de apel a dispus achitarea lui Botnari I. în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, iar instanța de recurs se raliază celor expuse în partea descriptivă a deciziei atacate în vederea motivării acestei soluții.

Deopotrivă, urmează a fi consemnat și faptul că infracțiunea prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul survenirii daunelor în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite prin lege ale persoanei juridice publice.

În contextul expus, corect instanța de apel a conchis că nu poate fi reținut în speța dată cauzarea de daune în proporții considerabile autorității publice, așa cum se invocă în învinuirea înaintată lui Botnari I., atîta timp cât nu a fost demonstrat faptul că combustibilul în cantitate de 159,58 litri, la prețul de 5994,21 lei, ar fi fost utilizat pentru alimentarea unui alt automobil decît cel de model „Opel Astra”, cu n/î XXX, or

învinuirea la acest capitol este bazată doar pe presupunerile procurorului, fără a fi demonstrată prin careva probe incontestabile.

Nu în ultimul rînd, urmează de specificat că latura subiectivă a infracțiunii de abuz de serviciu, se caracterizează prin intenție directă sau indirectă, iar motivul infracțiunii se exprimă prin interes material, sau prin alte interese personale, fapt care, de asemenea, nu și-a găsit confirmarea.

În atare circumstanțe, există certitudinea că, în cauza deferită judecării, nu s-a constatat prin careva probe verosimile și concludente, în primul rînd că a fost alimentat cu combustibil alt automobil decît cel indicat pe cardul repartizat lui Botnari I. și în al doilea rînd nu a fost demonstrat caracterul considerabil al daunelor cauzate prin pretinsa infracțiune comisă de Botnari I., fapt care determină lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal în acțiunile ultimului.

Respectiv, avînd în vedere cele consemnate supra, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, după cum afirmă recurentul, ci dimpotrivă în cauză există o concordanță deplină între situația de fapt și de drept stabilită de instanța de apel și materialele dosarului deferit judecării, astfel neexistînd vreun temei pentru admiterea recursului în sensul declarat de procuror.

Pentru aceste motive, Colegiul penal reiterează că la judecarea acestei cauze în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărîre legală și întemeiată, care se menține de instanța de recurs.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Devder Djulieta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017, în cauza penală privindu-l pe Botnari Ian Petru, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 august 2017.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru